TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. gruodžio 18 d.*

„Apeliacinis skundas – Visuomenės sveikata – Kaitinamojo tabako gaminiai – Tam tikrų išimčių panaikinimas – Deleguotoji direktyva (ES) 2022/2100 – Ieškinys dėl panaikinimo – *Locus standi* – SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa – Sąlyga, kad ginčijamas aktas turi būti konkrečiai susijęs su ieškovu – Apibrėžta ūkio subjektų grupė – Pareigos pareikšti ir pranešti – Leidimas prekiauti“

Byloje C-731/23 P

dėl 2023 m. lapkričio 29 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Nicoventures Trading Limited, įsteigta Londone (Jungtinė Karalystė),

British American Tobacco (Germany) GmbH, įsteigta Hamburge (Vokietija),

British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia), įsteigta Romoje (Italija),

British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o., įsteigta Varšuvoje (Lenkija),

British American Tobacco España SA, įsteigta Madride (Ispanija),

P.J. Carroll & Company Limited, įsteigta Dubline (Airija),

atstovaujamos *advocaten* M. Schonberg ir L. Van den Hende,

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Europos Komisijai, atstovaujamai F. van Schaik ir H. van Vliet,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

palaikomai

Prancūzijos Respublikos, atstovaujamos M. de Lisi, B. Fodda, ir B. Travard,

įstojusios į apeliacinį procesą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė K. Jürimäe (pranešėja), antrosios kolegijos teisėjo pareigas einantis Teisingumo Teismo pirmininkas K. Lenaerts, teisėjai F. Schalin, M. Gavalec ir Z. Csehi,

generalinis advokatas N. Emiliou,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2025 m. birželio 12 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Apeliaciniu skundu *Nicoventures Trading Limited*, *British American Tobacco (Germany) GmbH*, *British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia)*, *British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o.*, *British American Tobacco España SA* ir *P.J. Carroll & Company Limited* prašo panaikinti 2023 m. rugsėjo 20 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Nicoventures Trading ir kt. / Komisija* (T-706/22, EU:T:2023:579; toliau – skundžiama nutartis), kuria jis kaip nepriimtiną atmetė jų ieškinį dėl 2022 m. birželio 29 d. Komisijos deleguotosios direktyvos (ES) 2022/2100, kuria dėl tam tikrų išimčių panaikinimo kaitinamojo tabako gaminiams iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES (OL L 283, 2022, p. 4; toliau – deleguotoji direktyva).

Teisinis pagrindas

Direktyva 2014/40/ES

2 2014 m. balandžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2014/40/ES dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų nuostatų, reglamentuojančių tabako ir susijusių gaminių gamybą, pateikimą ir pardavimą, suderinimo ir kuria panaikinama Direktyva 2001/37/EB (OL L 127, 2014, p. 1), nustatytos tabako gaminių pateikimo rinkai taisyklės.

3 Tos direktyvos 2 straipsnyje „Terminų apibrėžtys“ nurodyta:

„Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

<…>

18) sudedamoji dalis – tabakas, priedas, taip pat bet kuri medžiaga ar elementas, esantis paruoštame vartoti tabako gaminyje ar susijusiuose gaminiuose, įskaitant popierių, filtrą, rašalą, kapsules ir klijus;

<…>

25) būdingas kvapas ar skonis – aiškiai juntamas ne tabako kvapas ar skonis, kurį sukelia priedas ar priedų derinys, įskaitant vaisių, prieskonių, žolių, alkoholio, karamelės, mentolio ar vanilės, bet jais neapsiribojant, ir kuris jaučiamas prieš vartojant arba vartojant tabako gaminį;

<…>

28) esminis aplinkybių pasikeitimas – tam tikrų kategorijų gaminių pardavimo apimčių padidėjimas ne mažiau kaip 10 % bent penkiose valstybėse narėse, apskaičiuotas pagal pardavimo duomenis, pateiktus pagal 5 straipsnio 6 dalį, arba atitinkamų kategorijų gaminių vartojimo paplitimo lygio padidėjimas ne mažiau kaip penkių procentinių punktų tarp jaunesnių nei 25 metų amžiaus vartotojų bent penkiose valstybėse narėse pagal specialųjį 2012 m. gegužės mėn. Eurobarometro pranešimą Nr. 385 ar lygiaverčių vartojimo paplitimo tyrimų duomenis; bet kuriuo atveju laikoma, kad esminio aplinkybių pasikeitimo nebuvo, jeigu atitinkamos kategorijos gaminių pardavimo apimtis mažmeniniu lygiu neviršija 2,5 % bendro tabako gaminių pardavimo [Europos] Sąjungos lygiu;

<…>“

4 Tos direktyvos 5 straipsnyje „Pranešimai apie sudedamąsias dalis ir išsiskiriančias medžiagas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės reikalauja, kad tabako gaminių gamintojai ir importuotojai jų kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų (pagal prekės ženklą ir rūšį):

a) tabako gaminių gamybai naudotų visų sudedamųjų dalių ir jų kiekių sąrašą kiekvienos tabako gaminių sudedamosios dalies mažėjančia tvarka pagal svorį;

<…>

Naujo ar pakeisto tabako gaminio atveju informacija, kurios reikalaujama pagal šį straipsnį, pateikiama prieš pateikiant tuos gaminius rinkai.

<…>

6. Valstybės narės reikalauja, kad gamintojai ir importuotojai pateiktų jų turimų vidinių ir išorinių rinkos tyrimų ir įvairių vartotojų grupių, įskaitant jaunimą ir dabartinius rūkančiuosius, teikiamos pirmenybės tyrimų duomenis, susijusius su sudedamosiomis dalimis ir išsiskiriančiomis medžiagomis, taip pat rinkos tyrimų, kuriuos jie atlieka pradėdami prekiauti naujoviškais gaminiais, santraukas. Valstybės narės taip pat reikalauja, kad gamintojai ir importuotojai kasmet praneštų, pagal prekės ženklą ir rūšį, apie kiekvieno gaminio pardavimo apimtis, išreikštas gaminių vienetais ar kilogramais, kiekvienoje valstybėje narėje, pradedant skaičiuoti nuo 2015 m. sausio 1 d. Valstybės narės pateikia bet kokius kitus jų turimus duomenis apie pardavimo apimtis.

7. Visi duomenys ir informacija, kurie pagal šį ir 6 straipsnius turi būti teikiami valstybėms narėms ir valstybių narių, pateikiami elektronine forma. Valstybės narės saugo informaciją elektronine forma ir užtikrina, kad Komisijai ir kitoms valstybėms narėms ta informacija būtų prieinama šios direktyvos taikymo tikslais. <…>“

5 Direktyvos 2014/40 7 straipsnyje „Sudedamųjų dalių reglamentavimas“ numatyta:

„1. Valstybės narės draudžia pateikti rinkai būdingo kvapo ar skonio tabako gaminius.

<…>

7. Valstybės narės draudžia pateikti rinkai tabako gaminius, kurių bet kokiuose komponentuose, pavyzdžiui, filtruose, popieriuje, pakuotėse, kapsulėse ar bet kuriuose techniniuose elementuose, yra kvapiųjų medžiagų, leidžiančių pakeisti atitinkamų tabako gaminių kvapo ar skonio stiprumą ar jų dūmo sodrumą. Filtruose, popieriuje ir kapsulėse negali būti tabako arba nikotino.

<…>

12. Tabako gaminiams, išskyrus cigaretes ir cigaretėms sukti skirtą tabaką, netaikomi 1 ir 7 dalyse nustatyti draudimai. Komisija pagal 27 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais panaikina tą išimtį konkrečiai gaminių kategorijai, jeigu iš esmės pasikeičia aplinkybės, kaip nurodyta Komisijos ataskaitoje.

<…>“

6 Tos direktyvos 9 straipsnyje aptariami bendro pobūdžio įspėjimai ir informacinis pranešimas, kurie turi būti pateikti ant vienetinių rūkomojo tabako gaminių pakelių ir išorinių pakuočių. Tos direktyvos 10 straipsnyje patikslinamos pareigos, susijusios su įspėjimais apie galimą žalą sveikatai, kurie turi būti pateikti ant kiekvieno šių gaminių pakelio ir kiekvienos išorinės pakuotės.

7 Direktyvos 2014/40 11 straipsnyje „Kitų nei cigaretės rūkomojo tabako gaminių, cigaretėms sukti skirto tabako ir kaljanų tabako ženklinimas“ nustatyta:

„1. Valstybės narės gali taikyti išimtį kitiems nei cigaretės rūkomojo tabako gaminiams, cigaretėms sukti skirtam tabakui ir kaljanų tabakui ir netaikyti prievolės pateikti 9 straipsnio 2 dalyje nustatytą informacinį pranešimą ir 10 straipsnyje nustatytus kombinuotus įspėjimus apie galimą žalą sveikatai. <…>

<…>

6. Komisija pagal 27 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais panaikina galimybę suteikti išimtis bet kuriai 1 dalyje nurodytų gaminių kategorijai, jeigu iš esmės pasikeičia aplinkybės, kaip nustatyta Komisijos ataskaitoje dėl atitinkamos gaminių kategorijos.“

8 Tos direktyvos 19 straipsnyje „Pranešimas apie naujoviškus tabako gaminius“ nustatyta:

„1. Valstybės narės reikalauja, kad naujoviškų tabako gaminių gamintojai ir importuotojai pateiktų pranešimą valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms apie bet kokį naujovišką tabako gaminį, kurį jos numato pateikti atitinkamai nacionalinei rinkai. Pranešimas pateikiamas elektronine forma šešis mėnesius prieš numatytą pateikimą rinkai. Prie jo pridedamas išsamus atitinkamo naujoviško tabako gaminio aprašymas, taip pat jo vartojimo instrukcija ir informacija apie sudedamąsias dalis bei išsiskiriančias medžiagas pagal 5 straipsnį. <…>

2. <…> Valstybės narės pateikia Komisijai visą informaciją, gautą pagal šį straipsnį.

3. Valstybės narės gali nustatyti naujoviškų tabako gaminių licencijavimo sistemą. <…>

<…>“

Deleguotoji direktyva

9 Deleguotosios direktyvos 1 straipsnyje nustatyta:

„Direktyva [2014/40] iš dalies keičiama taip:

1) 7 straipsnio 12 dalis pakeičiama taip:

„12. 1 ir 7 dalyse nustatyti draudimai netaikomi tabako gaminiams, išskyrus cigaretes, cigaretėms sukti skirtą tabaką ir kaitinamojo tabako gaminius. Komisija pagal 27 straipsnį priima deleguotuosius aktus, kuriais panaikina tą išimtį konkrečiai gaminių kategorijai, jeigu iš esmės pasikeičia aplinkybės, kaip nurodyta Komisijos ataskaitoje.

Taikant pirmąją pastraipą, „kaitinamojo tabako gaminys“ yra naujoviškas tabako gaminys, kuris kaitinamas tam, kad iš jo išsiskirtų nikotinas ir kitos cheminės medžiagos, kuriuos įkvepia naudotojas (-ai), ir kuris, atsižvelgiant į jo savybes, yra bedūmis tabako gaminys arba rūkomojo tabako gaminys.“

2) 11 straipsnis iš dalies keičiamas taip:
   a) antraštė pakeičiama taip:

   „11 straipsnis

   Rūkomojo tabako gaminių, išskyrus cigaretes, cigaretėms sukti skirtą tabaką, kaljanų tabaką ir kaitinamojo tabako gaminius, ženklinimas“;
   b) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

   „Valstybės narės gali taikyti išimtį kitiems rūkomojo tabako gaminiams, išskyrus cigaretes, cigaretėms sukti skirtą tabaką, kaljanų tabaką ir kaitinamojo tabako gaminius, kaip apibrėžta 7 straipsnio 12 dalies antroje pastraipoje, ir netaikyti prievolės pateikti 9 straipsnio 2 dalyje nustatytą informacinį pranešimą ir 10 straipsnyje nustatytus kombinuotus įspėjimus apie galimą žalą sveikatai. Tuo atveju kartu su 9 straipsnio 1 dalyje numatytu bendro pobūdžio įspėjimu ant kiekvieno tų gaminių vienetinio pakelio ir ant bet kokios jų išorinės pakuotės turi būti vieno iš I priede nurodytų tekstinių įspėjimų tekstas. 9 straipsnio 1 dalyje nurodytame bendro pobūdžio įspėjime turi būti nuoroda apie metimo rūkyti pagalbos paslaugas, kaip nurodyta 10 straipsnio 1 dalies b punkte.“

Bylos aplinkybės

10 Bylos aplinkybės išdėstytos skundžiamos nutarties 2–6 punktuose. Šioje byloje nagrinėjamo apeliacinio skundo tikslais jas galima trumpai apibūdinti taip, kaip nurodyta toliau.

11 *British American Tobacco* grupė (toliau – BAT grupė), kuriai priklauso ieškovės, gamina ir parduoda tabako gaminius, įskaitant kaitinamojo tabako gaminius. Viena iš apeliančių, t. y. *Nicoventures Trading*, buvo įsteigta 2011 m. BAT grupėje, kad sutelktų dėmesį tik į novatoriškų nedegių gaminių, įskaitant kaitinamojo tabako gaminius, kūrimą ir prekybą. *Nicoventures*

Trading parduoda BAT grupės kaitinamojo tabako gaminius kitoms grupės bendrovėms, įskaitant ir kitas apeliantes. Pastarosios platina arba ketina platinti *Nicoventures Trading* gaminius keturiolikos valstybių narių rinkoje.

12 2022 m. birželio 15 d. Komisija, remdamasi Direktyva 2014/40, paskelbė ataskaitą dėl iš esmės pasikeitusių aplinkybių, susijusių su kaitinamojo tabako gaminiais.

13 Po šios ataskaitos paskelbimo Komisija, remdamasi Direktyvos 2014/40 7 straipsnio 12 dalimi ir 11 straipsnio 6 dalimi, priėmė deleguotąją direktyvą. Nuo 2023 m. spalio 23 d., t. y. datos, nuo kurios valstybės narės turėjo taikyti reikiamas priemones, kad būtų laikomasi deleguotosios direktyvos, kaitinamojo tabako gaminiams pradedami taikyti su kvapiosiomis medžiagomis susiję draudimai, nurodyti Direktyvos 2014/40 7 straipsnio 1 ir 7 dalyse. Be to, nuo tos pačios datos nedraudžiamiems rūkomojo kaitinamojo tabako gaminiams taikomi tokie patys pakuočių ženklinimo reikalavimai kaip ir kitiems rūkomojo tabako gaminiams, kuriems netaikoma išimtis.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

14 2022 m. lapkričio 16 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo apeliančių ieškinį dėl deleguotosios direktyvos panaikinimo.

15 Atsižvelgusi į tai, kad Direktyva nebuvo nei tiesiogiai, nei konkrečiai susijusi su ieškovėmis, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, 2023 m. sausio 17 d. Komisija pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą.

16 Skundžiama nutartimi Bendrasis Teismas pritarė šiam nepriimtinumu grindžiamam prieštaravimui ir atmetė ieškinį kaip nepriimtiną.

17 Tos nutarties 13 ir 14 punktuose Bendrasis Teismas iš pradžių konstatavo, kad deleguotoji direktyva yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kurios 2 straipsnyje numatytos įgyvendinimo priemonės, t. y. perkėlimo priemonės, kurias priimti privalo valstybės narės. Tuo remdamasis Bendrasis Teismas padarė išvadą, kad ieškiniui dėl panaikinimo netaikoma SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyta prielaida, kad bet kuris asmuo gali pareikšti ieškinį dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, kurie yra tiesiogiai su juo susiję ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinančių priemonių. Jis taip pat konstatavo, kad dėl to, jog ieškovės nėra deleguotosios direktyvos adresatės, ieškiniui dėl panaikinimo negali būti taikoma toje nuostatoje numatyta pirmoji prielaida, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pareikšti ieškinį dėl jam skirtų aktų. Dėl tos priežasties Bendrasis Teismas nusprendė, kad reikia išnagrinėti, ar ieškovėms taikoma toje nuostatoje numatyta antroji prielaida, t. y. ar deleguotoji direktyva yra tiesiogiai ir konkrečiai su jomis susijusi.

18 Dėl sąlygos, kad ginčijamas aktas turi būti tiesiogiai susijęs su ieškovu, ginčijamos nutarties 24, 26 ir 28 punktuose Bendrasis Teismas, priminęs reikšmingą Teisingumo Teismo jurisprudenciją, konstatavo, kad deleguotoji direktyva daro poveikį ūkio subjektų, kurie, kaip ir ieškovės, prekiauja ar ketina prekiauti kaitinamojo tabako gaminiais, turinčiais būdingo kvapo ar skonio, teisinei padėčiai, nes, priėmus tą direktyvą, tokia prekyba taps neteisėta. Šie ūkio subjektai taip pat privalės ant neuždraustų rūkomojo kaitinamojo tabako gaminių pakuočių nurodyti tuos pačius įspėjimus apie galimą žalą sveikatai, kurie turi būti pateikiami ant kai kurių kitų rūkomojo tabako gaminių pakuočių.

19 Taigi ieškovėms būtų taikomas draudimas prekiauti kaitinamojo tabako gaminiais, turinčiais būdingo kvapo ar skonio, ir tiesiogiai iš deleguotosios direktyvos kylančios pareigos, neatsižvelgiant į tai, kad dėl tos direktyvos reikia priimti įgyvendinimo priemones, t. y. perkėlimo į nacionalinę teisę priemones, kurias turi priimti valstybės narės. Nagrinėjamu atveju toje direktyvoje numatytos perkėlimo į nacionalinę teisę priemonės būtų reikalingos tik siekiant visapusiškai taikyti minėtą draudimą ir pareigas valstybių narių teisėje, nesuteikiant joms savarankiškos diskrecijos, nes deleguotąja direktyva valstybėms narėms nepalikta jokios diskrecijos dėl tų draudimų ir pareigų.

20 Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad ta direktyva turi būti laikoma tiesiogiai susijusi su ieškovėmis ir kad nė vienas Komisijos pateiktas argumentas negali paneigti tokių vertinimų.

21 Dėl sąlygos, kad ginčijamas aktas turi būti konkrečiai susijęs su ieškovu, skundžiamos nutarties 36 punkte Bendrasis Teismas, remdamasis, be kita ko, 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17), iš pradžių priminė, kad visuotinai taikomi aktai gali būti konkrečiai susiję su tam tikrais fiziniais ar juridiniais asmenimis, todėl jų atžvilgiu jie yra sprendžiamojo pobūdžio, jeigu, be kita ko, tie aktai jiems daro poveikį dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl faktinės padėties, kuri juos išskiria iš kitų asmenų ir dėl to juos konkretizuoja taip pat, kaip adresatą.

22 Remdamasis 1994 m. gegužės 18 d. Sprendimo *Codorniu / Taryba* (C-309/89, EU:C:1994:197) 18 punktu, skundžiamos nutarties 37 punkte Bendrasis Teismas pažymėjo, kad akto visuotinio taikymo, taigi norminio pobūdžio, nepaneigia galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems jis tam tikru momentu taikomas, skaičių ar net tapatybę, jeigu siekiant numatytų tikslų aišku, kad toks aktas taikomas atsižvelgiant į jame apibrėžtas objektyvias teisines ar faktines aplinkybes.

23 Paskui Bendrasis Teismas išnagrinėjo argumentus, kuriuos ieškovės pateikė siekdamos įrodyti, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi.

24 Pirma, skundžiamos nutarties 45 punkte Bendrasis Teismas nutarė, kad vien aplinkybės, kad deleguotosios direktyvos priėmimo metu buvo galima nustatyti ūkio subjektus, pateikusius pareiškimą ar pranešimą, numatytus atitinkamai Direktyvos 2014/40 5 ir 19 straipsniuose, ar turinčius leidimą pagal tos direktyvos 19 straipsnio 3 dalyje nustatytą sistemą, nepakanka įrodyti, kad ta deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jais susijusi, jeigu ji taikoma remiantis bendrais ir abstrakčiais pagrindais. Pasak Bendrojo Teismo, priimdama deleguotąją direktyvą Komisija neprivalėjo konkrečiai atsižvelgti į jų padėtį.

25 Antra, skundžiamos nutarties 46 punkte Bendrasis Teismas atmetė argumentą, kad deleguotoji direktyva daro poveikį nedideliam įmonių skaičiui, nes fizinių ar juridinių asmenų, kuriems toks aktas daro poveikį, skaičius šiuo atveju nėra lemiamas.

26 Trečia, skundžiamos nutarties 47 punkte Bendrasis Teismas pripažino, kad deleguotoje direktyvoje nustatytas absoliutus draudimas prekiauti būdingo kvapo ar skonio turinčiais kaitinamojo tabako gaminiais neišvengiamai iškels klausimų dėl kai kurių ieškovių turimų leidimų prekiauti tokiais tabako gaminiais. Skundžiamos nutarties 47 ir 49 punktuose jis vis dėlto nutarė, kad tokie be išimtinių teisių suteikiami leidimai neturėtų būti laikomi apibūdinančiais ir konkretizuojančiais tų turėtojų padėtį tos direktyvos atžvilgiu taip, lyg jie būtų jos adresatai. Juo labiau, pasak Bendrojo Teismo, tie leidimai jų turėtojams nesuteikia panašių teisių į ieškovių naudotąsias bylose, kuriose priimti 1985 m. sausio 17 d. Sprendimas *Piraiki-Patraiki ir kt. /*

Komisija (11/82, EU:C:1985:18), 1994 m. gegužės 18 d. Sprendimas *Codorniu / Taryba* (C-309/89, EU:C:1994:197), 2008 m. kovo 13 d. *Komisija / Infront WM* (C-125/06 P, EU:C:2008:159), taip pat 2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Stichting Woonpunt ir kt. / Komisija* (C-132/12 P, EU:C:2014:100).

27 Ketvirta, skundžiamos nutarties 51 punkte Bendrasis Teismas nutarė, kad aplinkybė, jog būdingo kvapo ar skonio turinčių kaitinamojo tabako gaminių gamintojų ir importuotojų padėtis, atsižvelgiant į deleguotąją direktyvą, nėra tokia pati kaip aptariamų gaminių gamybos ir platinimo grandinės ankstesniuose ir vėlesniuose etapuose esančių pramonės šakų, neturi reikšmės klausimui, ar ieškovės priklauso ribotai grupei. Iš tiesų, kad įrodytų, jog deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi, ieškovės turi įrodyti ne tai, kad poveikis joms yra kitoks nei kitiems ūkio subjektams, bet tai, kad jos susijusios dėl joms būdingų savybių ar faktinės padėties, dėl kurių jos išskiriamos taip, kaip sprendimo adresatas.

28 Skundžiamos nutarties 52 punkte Bendrasis Teismas, remdamasis visais šiais argumentais, padarė išvadą, kad leidimai, pareiškimai ir pranešimai, kuriais remiasi ieškovės, neįrodo, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi.

29 Skundžiamos nutarties 54 ir 55 punktuose Bendrasis Teismas, atsakydamas į ieškovių argumentus, kad ta direktyva daro esminį poveikį jo konkurencinei padėčiai, nutarė, viena vertus, kad nepakanka, jog tam tikri ūkio subjektai būtų labiau ekonomiškai paveikti visuotinio taikymo akto, nei kiti, kad juos būtų galima konkretizuoti tų kitų ūkio subjektų atžvilgiu, nes tas aktas taikomas remiantis objektyviai apibrėžta padėtimi. Kita vertus, vien aplinkybė, kad fizinis ar juridinis asmuo dėl naujo reglamentavimo gali prarasti svarbų pajamų šaltinį, neįrodo jo ypatingos padėties ir šios aplinkybės nepakanka įrodyti, kad tas reglamentavimas su juo konkrečiai susijęs, nes šis asmuo turi įrodyti aplinkybes, leidžiančias manyti, kad neva patirta žala jį konkretizuoja, palyginti su bet kuriuo kitu ūkio subjektu, taip pat kaip ir jis susijusiu su tuo reglamentavimu.

30 Dėl tos priežasties Bendrasis Teismas nusprendė, kad ieškovės neturėjo pagrindo teigti, jog deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi, todėl ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas.

Šalių reikalavimai ir procesas Teisingumo Teisme

31 Apeliaciniu skundu apeliantės Teisingumo Teismo prašo:

– panaikinti skundžiamą nutartį,

– jeigu Teisingumo Teismas nuspręstų, kad tai galima padaryti šioje proceso stadijoje, – atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, pripažinti ieškinį pirmojoje instancijoje priimtinu ir grąžinti bylą Bendrajam Teismui nagrinėti iš esmės, taip pat

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtas Bendrajame Teisme.

32 Komisija Teisingumo Teismo prašo:

– atmesti apeliacinį skundą ir

– priteisti iš apeliančių bylinėjimosi išlaidas.

33 2024 m. balandžio 25 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi *Nicoventures Trading ir kt. / Komisija* (C-731/23 P, EU:C:2024:380) Prancūzijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų. Ji prašo Teisingumo Teismo atmesti visą apeliacinį skundą ir taip patvirtinti ieškinio nepriimtinumą.

Dėl apeliacinio skundo

34 Apeliaciniam skundui pagrįsti apeliantės pateikia vienintelį pagrindą, grindžiamą Bendrojo Teismo padarytomis teisės klaidomis, kurias šis padarė jų padėčiai pritaikęs sąlygą, kad ginčijamas aktas turi būti konkrečiai susijęs su ieškovu. Šis pagrindas skirstomas į dvi atskiras dalis, grindžiamas teisės klaidomis, atitinkamai padarytomis nagrinėjant apeliančių pateiktus įrodymus, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi, ir vertinant „rinkoje užimamai padėčiai daromo esminio neigiamo poveikio“ teisinį kriterijų.

Dėl vienintelio pagrindo pirmos dalies

Šalių argumentai

35 Vienintelio pagrindo pirmoji dalis susijusi su skundžiamos nutarties 45–52 punktais. Apeliantės priekaištauja Bendrajam Teismui, kad vertindamas jam pateiktų įrodymų teisinę svarbą ir nuspręsdamas, kad tie įrodymai yra nepakankami, jog būtų galima tvirtinti, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi, jis padarė teisės klaidą.

36 Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kiekvieną iš tų įrodymų vertindamas atskirai ir konkrečiai ir nagrinėdamas, ar kiekvienas iš jų atskirai yra pakankamas siekiant įrodyti, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai susijusi su apeliantėmis. Toks požiūris yra nesuderinamas su jurisprudencija, kurioje reikalaujama nustatyti „įrodymų visumą“ arba „faktinių ir teisinių aplinkybių visumą“, galinčią konkretizuoti ieškovą.

37 Pirma, priešingai, nei skundžiamos nutarties 45 punkte nutarė Bendrasis Teismas, aplinkybė, kad Komisija, remdamasi pareiškimais ir pranešimais pagal, atitinkamai,
Direktyvos 2014/40 5 straipsnį ir 19 straipsnio 1 dalį, priimdama deleguotąją direktyvą galėjo nustatyti apeliantes, yra reikšminga.

38 Antra, apeliantės kritikuoja skundžiamos nutarties 46 punktą, nes naujausioje jurisprudencijoje nustatyta, kad nors ieškovo užimamos padėties rinkoje svarba savaime yra nepakankama, kad būtų galima įrodyti, jog ginčijamas aktas yra konkrečiai su juo susijęs, ta svarba vis dėlto turi reikšmės dėl to, kad ji priskiriama prie aspektų, kurie sudaro tą ieškovą apibūdinančią konkrečią padėtį, visumos. Būtent taip yra šiuo atveju, atsižvelgiant į BAT grupės padėties Sąjungos rinkoje svarbą, kiek tai susiję su kaitinamojo tabako gaminiais.

39 Be to, skundžiamos nutarties 51 punkte Bendrojo Teismo padaryta išvada, kad kaitinamojo tabako gaminių gamintojai negali būti atskirti nuo aptariamų gaminių gamybos ir platinimo grandinėje dalyvaujančių kitų ūkio subjektų, teisiškai yra nepagrįsta. Aplinkybė, kad aktas taip pat gali neigiamai paveikti kitus ūkio subjektus, negali reikšti, kad ūkio subjektas, kuris patiria reikšmingą tiesioginį poveikį, negali būti konkrečiai su juo susijęs.

40 Nagrinėjamu atveju skirtumas tarp aptariamų gaminių gamybos ir platinimo grandinėje dalyvaujančių ūkio subjektų daromas taikant pranešimo sistemą, nustatytą pagal Direktyvos 2014/40 5 straipsnį ir 19 straipsnio 1 dalį. Pagal tą sistemą tik reikalaujama, kad pranešimą pateiktų aptariamo gaminio gamintojas ar importuotojas, o ne ankstesniuose ar vėlesniuose tiekimo grandinės etapuose esantis ūkio subjektas. Šiuo atveju negalima remtis tuo, jog egzistuoja kitas perdirbėjas ar gamintojas, kad būtų galima paneigti, jog deleguotoji direktyva yra konkrečiai susijusi su ieškovėmis.

41 Trečia, skundžiamos nutarties 47–50 punktuose Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nes nesuteikė pakankamai svarbos leidimams pateikti rinkai, kuriuos tam tikros apeliantės gavo iki deleguotosios direktyvos priėmimo.

42 Šiuo klausimu, pirma, apeliantės teigia, kad yra klaidinga tvirtinti, jog deleguotoji direktyva sukelia tokias pačias pasekmes visiems ūkio subjektams, neatsižvelgiant į tai, ar jie turi leidimą prekiauti, nes tie, kurie jį turi, priešingai nei kiti, jį praras. Antra, iki tos direktyvos priėmimo egzistavusios teisės nebūtinai turi būti išimtinės, kad būtų galima teigti, jog ta direktyva yra konkrečiai susijusi su apeliantėmis, kaip tai suprantama pagal 2008 m. kovo 13 d. Sprendimą *Komisija / Infront WM* (C-125/06 P, EU:C:2008:159), taip pat 2014 m. vasario 27 d. Sprendimą *Stichting Woonpunt ir kt. / Komisija* (C-132/12 P, EU:C:2014:100). Trečia, nebūtina, kad tokios ankstesnės teisės būtų „įgytos neribotam laikui“, kad šiuo atveju būtų reikšmingos.

43 Komisija teigia, kad vienintelio pagrindo pirma dalis nepagrįsta.

44 Aplinkybė, kad Bendrasis Teismas sistemingai ir struktūriškai išnagrinėjo pirmojoje instancijoje pateiktus argumentus, nereiškia, kad jis neatsižvelgė į „įrodymų visumą“, kaip to reikalaujama apeliančių nurodytoje jurisprudencijoje. Komisija taip pat neigia prielaidą, kad jeigu Bendrasis Teismas būtų pritaręs apeliančių išdėstytam požiūriui, jis būtų padaręs išvadą, kad jos buvo konkrečiai susijusios, nes kiekvienas jų pateiktas įrodymas akivaizdžiai yra reikšmingas ir svarbus.

45 Iš pradžių Komisija priekaištauja apeliantėms, kad jos sudaro įspūdį, jog rėmėsi dideliu skaičiumi įrodymų, kurie turėjo būti vertinami kartu su Bendruoju Teismu. Tačiau ieškinyje pirmojoje instancijoje pateiktuose argumentuose apeliantės iš esmės apsiribojo teiginiu, kad jos turi ypatingą statusą. Viena vertus, dėl pareiškimų ir pranešimų, pateiktų pagal Direktyvos 2014/40 5 ir 19 straipsnius, jos sudarė uždarą ūkio subjektų, kuriuos galima nustatyti ir kurie iš tikrųjų nustatyti priimant deleguotąją direktyvą, grupę. Kita vertus, deleguotoji direktyva gali iš esmės padaryti neigiamą poveikį jų padėčiai rinkoje. Pasak Komisijos, Bendrasis Teismas įtikinamai paaiškino priežastis, dėl kurių tie du argumentai neleidžia įrodyti, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai susijusi su apeliantėmis.

46 Dėl pirmojo argumento skundžiamos nutarties 43 punkte Bendrasis Teismas pagrįstai nurodė, kad Direktyvos 2014/20 5 ir 19 straipsniuose numatyti reikalavimai yra bendri, abstraktūs ir taikomi visiems ūkio subjektams, pateikiantiems ar ketinantiems pateikti rinkai tabako gaminį. Šie reikalavimai negali būti laikomi apibūdinančiais ar konkretizuojančiais leidimų turėtojų padėtį deleguotosios direktyvos atžvilgiu, lyg jie būtų jos adresatai.

47 Tokiomis aplinkybėmis, pirma, apeliančių argumentai dėl galimybės priimant deleguotąją direktyvą nustatyti uždarą ūkio subjektų grupę yra nereikšmingi.

48 Antra, Komisija teigia, kad apeliantės iškraipo skundžiamos nutarties 46 punkto turinį, nes, priešingai nei jos teigia, tame punkte Bendrasis Teismas kalbėjo ne apie apeliančių rinkos dalį, o įmonių, patyrusių neigiamą deleguotosios direktyvos poveikį, skaičių. Tačiau šie du kriterijai yra skirtingi ir nereikšmingi nustatant, ar ta direktyva yra konkrečiai susijusi su apeliantėmis.

49 Apeliantės taip pat iškraipė skundžiamos nutarties 51 punktą, nes, priešingai nei jos teigia, Bendrasis Teismas jame neteigė, kad kaitinamojo tabako gaminių gamintojai negali būti išskirti iš aptariamų gaminių platinimo ar tiekimo grandinėje dalyvaujančių kitų ūkio subjektų.

50 Apeliančių argumentas, kad, siekiant paneigti, jog deleguotoji direktyva yra konkrečiai susijusi su apeliantėmis, negalima remtis kito perdirbėjo ar gamintojo buvimu, yra nereikšmingas, nes ginčijamoje nutartyje Bendrasis Teismas nesirėmė tokiu konstatavimu.

51 Trečia, argumentas, kad skundžiamos nutarties 47–50 punktuose Bendrasis Teismas nesuteikė pakankamos svarbos apeliančių turimiems leidimams pateikti rinkai, turi būti atmestas.

52 Viena vertus, Bendrasis Teismas nenusprendė, kad deleguotoji direktyva sukelia tas pačias pasekmes visiems ūkio subjektams. Taigi argumentas, kurį dėstydamos apeliantės teigia priešingai, yra nereikšmingas. Kita vertus, tam argumentui pagrįsti apeliančių nurodyta jurisprudencija yra nesvarbi. 2008 m. kovo 13 d. Sprendimas *Komisija / Infront WM* (C-125/06 P, EU:C:2008:159) susijęs su asmenų, turinčių įgytas teises, ieškiniu dėl visuotinio taikymo akto, o 2014 m. vasario 27 d. Sprendimas *Stichting Woonpunt ir kt. / Komisija* (C-132/12 P, EU:C:2014:100) yra juridinių asmenų pareikšto ieškinio dėl akto, kuriuo ginčijamas Komisijos sprendimas dėl valstybės pagalbos schemos, kurios gavėjai jie yra, pavyzdys.

53 Taigi Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos skundžiamos nutarties 47 punkte nutardamas, kad aptariamais leidimais jų turėtojams nesuteikiamos tokios pat teisės, kaip apeliantėms šio sprendimo ankstesniame punkte minėtose bylose. Nagrinėjamu atveju numanoma deleguotosios direktyvos pasekmė gali būti tik nepagrįstomis viltimis grindžiamos „negautos pajamos“, t. y. prarasta galimybė, kurią dėl kaitinamojo tabako gaminių gamybos ar prekybos būtų įgiję visi suinteresuotieji asmenys.

54 Prancūzijos Respublika pritaria visiems Komisijos argumentams. Ji priduria, kad deleguotoji direktyva taikoma visiems ūkio subjektams, kuriems tinkamai išduotas leidimas kaitinamojo tabako gaminius pateikti į rinką, įskaitant apeliančių konkurentams. Beje, natūralu, kad besiformuojančioje rinkoje iš pradžių veikia nedidelis skaičius ūkio subjektų. Tai vis dėlto neleidžia teigti, kad apeliantės, kaip ūkio subjektai, išsiskiriantys vien ankstyvu atėjimu į rinką, yra ypatingoje padėtyje, todėl deleguotoji direktyva jas išskiria taip pat kaip savo adresatą.

Teisingumo Teismo vertinimas

55 Vienintelio pagrindo pirma dalis grindžiama Bendrojo Teismo teisės klaidomis, kurias jis padarė vertindamas ieškovių pateiktus įrodymus, kad jos priklauso uždaram ūkio subjektų, kurie buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti priimant deleguotąją direktyvą, ratui ir kad dėl to ji tiesiogiai su jomis susijusi, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

56 Apeliančių pateikti argumentai iš esmės susiję su skundžiamos nutarties 45–52 punktais, kuriuose Bendrasis Teismas išnagrinėjo, ar, viena vertus, pagal Direktyvos 2014/40 5 ir 19 straipsnius pateiktų pareiškimų ir pranešimų ir, kita vertus, tos direktyvos 19 straipsnio 3 dalies pagrindu leidimų sistemą sukūrusiose valstybėse narėse gautų prekybos leidimų turėjimo pakanka, kad jie būtų konkretizuoti taip pat, kaip sprendimo adresatas.

57 Šiuo klausimu suformuotoje jurisprudencijoje nustatyta, kad kiti subjektai, ne sprendimo adresatai, gali teigti, kad sprendimas yra konkrečiai su jais susijęs tik tuo atveju, jei susijęs su jais dėl tam tikrų jiems būdingų ypatybių arba juos iš kitų asmenų išskiriančių konkrečių aplinkybių, ir dėl to juo konkretizuoja taip pat, kaip ir to sprendimo adresatą (žr., be kita ko, 1963 m. liepos 15 d. *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223, 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93 punktas, taip pat 2023 m. sausio 31 d. *Komisija / Braesch ir kt.*, C-284/21 P, EU:C:2023:58, 51 punktas).

58 Tokiomis aplinkybėmis galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems taikomas aktas, skaičių ar net tapatybę nereiškia, kad tas aktas turi būti laikomas konkrečiai susijusiu su šiais subjektais, jei jis taikomas atsižvelgiant į tame akte apibrėžtą objektyvią teisinę ar faktinę padėtį (1978 m. kovo 16 d. Sprendimo *Unicme ir kt. / Taryba*, 123/77, EU:C:1978:73, 16 punktas, 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Antillean Rice Mills / Taryba*, C-451/98, EU:C:2001:622, 52 punktas, taip pat 2022 m. liepos 12 d. *Nord Stream 2 / Parlamentas ir Conseil*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 157 punktas).

59 Tačiau suformuotoje jurisprudencijoje taip pat nustatyta, kad jeigu aktas paveikia grupę asmenų, kurie priimant tą aktą buvo nustatyti arba kuriuos buvo galima nustatyti dėl grupės nariams būdingų kriterijų, tas aktas gali būti konkrečiai susijęs su šiais asmenimis tiek, kiek jie sudaro apibrėžtą ūkio subjektų grupę (šiuo klausimu žr. 1985 m. sausio 17 d. Sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija*, 11/82, EU:C:1985:18, 31 punktą, 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Belgija ir Forum 187 / Komisija*, C-182/03 ir C-217/03, EU:C:2006:416, 60 punktą, 2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija / Infront WM*, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 71 punktą, taip pat 2022 m. liepos 12 d. Sprendimo *Nord Stream 2 / Parlamentas ir Taryba*, C-348/20 P, EU:C:2022:548, 158 punktą). Taip gali būti būtent tuomet, jei aktu pakeičiamos iki jo priėmimo asmens įgytos teisės (2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija / Infront WM*, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 72 punktas, taip pat 2014 m. vasario 27 d. Sprendimo *Stichting Woonpunkt ir kt. / Komisija*, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 59 punktas).

60 Taigi, kad ieškovė būtų konkrečiai susijusi kaip uždaros asmenų grupės narė, reikia, viena vertus, kad ji įrodytų, jog ginčijamo akto priėmimo momentu to akto autorius ją nustatė ar bent galėjo nustatyti remdamasis pakankamai tikslia informacija, kurią jis turėjo galimybę surinkti (šiuo klausimu žr. 1985 m. sausio 17 d. Sprendimo *Piraiki-Patraiki ir kt. / Komisija*, 11/82, EU:C:1985:18, 31 punktą), ir, kita vertus, kad ta ieškovė turėtų ypatingų savybių, palyginti su kitais asmenimis, kuriems tas aktas turi būti taikomas.

61 Nagrinėjamu atveju deleguotosios direktyvos poveikis yra toks, kad, pirma, ja draudžiama prekiauti būdingo kvapo ar skonio kaitinamojo tabako gaminiais, taip pat gaminiais, kurių vienoje ar keliose sudedamosiose dalyse yra skonio ar kvapo, ir, antra, rūkomojo kaitinamojo tabako gaminiams taikyti tuos pačius ženklinimo reikalavimus kaip cigaretėms, cigaretėms sukti skirtam tabakui ir kaljanų tabakui.

62 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kaip skundžiamos nutarties 28 ir 30 punktuose konstatavo Bendrasis Teismas, nuo 2023 m. spalio 23 d., t. y. tą dieną, kai valstybės narės turėjo būti priėmusios deleguotąją direktyvą įgyvendinančias nuostatas ir pradėjusios jas taikyti, tokia prekyba tapo neteisėta. Iš to išplaukia, kad apeliantės, kurios prekiavo būdingo kvapo ar skonio kaitinamojo tabako gaminiais arba gaminiais, kurių vienoje ar keliose sudedamosiose dalyse yra skonio ar kvapo, nuo tos datos neteko galimybės jais prekiauti.

63 Beje, deleguotąja direktyva nuo 2023 m. spalio 23 d. taip pat buvo pakeista tvarka, pagal kurią apeliantės iki tos datos galėjo prekiauti kaitinamojo tabako gaminiais, taigi jų veiklos sąlygos tapo ne tokios palankios kaip anksčiau būtent todėl, kad nuo to momento buvo nustatyti nauji ženklinimo reikalavimai.

64 Viena vertus, kaip išvados 163 ir 164 punktuose iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, ši naujoji tvarka yra „esminis aplinkybių pasikeitimas“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2014/40 2 straipsnio 28 punktą; atsižvelgdama į tą nuostatą, Komisija tą pasikeitimą konstatavo remdamasi gamintojų ir importuotojų deklaruotų aptariamų gaminių pardavimo apimtimis, tai yra vykdydama tos direktyvos 5 straipsnio 6 dalyje nustatytą reikalavimą.

65 Kita vertus, kadangi kaitinamojo tabako gaminiai yra nauji tabako gaminiai, prieš pateikdamos juos rinkai apeliantės būtinai privalėjo pagal tos direktyvos 5 straipsnį ir 19 straipsnio 1 dalį apie tai pranešti kompetentingoms valstybių narių institucijoms. Tame pranešime turėjo būti pateiktas, be kita ko, tų gaminių gamybai naudojamų sudedamųjų dalių sąrašas, tarp kurių buvo tokie priedai kaip būdingas kvapas ir skonis, nes tokiu atveju pateikta informacija pateikiama Komisijai pagal Direktyvos 2014/40 19 straipsnio 2 dalį.

66 Be to, tam tikrais atvejais reikėjo gauti valstybių narių, nusprendusių pasinaudoti tos direktyvos 19 straipsnio 3 dalyje joms šiuo atveju suteikta galimybe, leidimą pateikti rinkai.

67 Tokiomis aplinkybėmis reikia konstatuoti, pirma, kad apeliantės priklauso uždarai ūkio subjektų, kuriuos Komisija, priimdama deleguotąją direktyvą, nustatė ar kuriuos buvo galima nustatyti, grupei dėl to, jog prieš priimant deleguotąją direktyvą buvo konstatuotas „esminis aplinkybių pasikeitimas“, kuris yra tiek Direktyvos 2014/40 7 straipsnio 12 dalyje, tiek 11 straipsnio 6 dalyje nustatytas būtinas reikalavimas, kad Komisija galėtų pradėti naudotis deleguotaisiais įgaliojimais, taip pat dėl šio sprendimo 65 ir 66 punktuose nustatytų reikalavimų pranešti ir sprendimų suteikti leidimą.

68 Antra, deleguotojoje direktyvoje nustatyti nauji draudimai ir reikalavimai daro konkretų poveikį apeliantėms, nes ta direktyva nuo 2023 m. spalio 23 d. buvo pakeista kaitinamojo tabako gaminių prekybos tvarka, kuria jos naudojosi iki tos datos, todėl jų veiklos sąlygos tapo ne tokios palankios nei anksčiau, be kita ko, atsižvelgiant į tai, kad būdingo kvapo ar skonio kaitinamojo tabako gaminių pardavimas pagal deleguotąją direktyvą yra visiškai draudžiamas. Taigi šioje rinkoje veikiantys ūkio subjektai, kaip antai apeliantės, galutinai neteko teisės prekiauti šiais gaminiais ir joks kitas ūkio subjektas negalės to daryti ateityje.

69 Taigi Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, kai skundžiamos nutarties 47 punkte nutarė, kad kai kurioms apeliantėms pagal Direktyvą 2014/40 suteikti leidimai negali būti laikomi apibūdinančiais ir konkretizuojančiais jų turėtojų padėtį deleguotosios direktyvos atžvilgiu, tartum jos būtų jų adresatės, ir kai tos nutarties 52 punkte padarė išvadą, kad leidimai, pareiškimai ir pranešimai, kuriais apeliantės rėmėsi tame teisme, neleido įrodyti, kad deleguotoji direktyva yra konkrečiai su jomis susijusi.

70 Kaip išvados 168 punkte iš esmės pažymėjo generalinis advokatas, aptariami leidimai prekiauti be išimtinių teisių, kaip nurodyta skundžiamos nutarties 49 punkte, negali turėti neigiamo poveikio apeliančių konkretizavimui. Iš tiesų šiuo klausimu reikšmingas kriterijus yra teisių, kurias ieškovas įgijo prieš priimant ginčijamą aktą, pakeitimas (šiuo klausimu žr. 2008 m. kovo 13 d. Sprendimo *Komisija / Infront WM*, C-125/06 P, EU:C:2008:159, 72 punktą), t. y. kad jis turi „specialią įgytą teisę“ (šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 14 d. Nutarties *Sabo ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, C-297/20 P, EU:C:2021:24, 28 punktą), o ta teisė nebūtinai turi būti išimtinė.

71 Atsižvelgiant į visus argumentus reikia pritarti apeliacinio skundo vienintelio pagrindo pirmai daliai ir panaikinti skundžiamą nutartį, nesant reikalo nagrinėti kitų argumentų, kuriuos apeliantės pateikė šiai daliai pagrįsti.

Dėl vienintelio pagrindo antros dalies

72 Kadangi pritarus apeliacinio skundo vienintelio pagrindo pirmai daliai skundžiama nutartis panaikinama, nereikia nagrinėti šio pagrindo antros dalies, kuri negali lemti platesnio šios nutarties panaikinimo.

Dėl ieškinio Bendrajame Teisme

73 Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmos pastraipos antrą sakinį Teisingumo Teismas gali, kai Bendrojo Teismo sprendimas panaikinamas, priimti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti.

74 Nors nagrinėjamu atveju šioje proceso stadijoje Teisingumo Teismas negali priimti sprendimo dėl Bendrajame Teisme pareikšto ieškinio esmės, jis turi reikiamos informacijos, kad galėtų priimti galutinį sprendimą dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, kurį Komisija pareiškė per procesą pirmojoje instancijoje.

75 Grįsdama šį nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą ta institucija tvirtina, kad deleguotoji direktyva nėra nei tiesiogiai, nei konkrečiai susijusi su ieškovėmis.

76 Pirma, kadangi šalys šio klausimo konkrečiai neužginčijo, Teisingumo Teismas ketina pritarti skundžiamos nutarties 27–33 punktuose išdėstytiems Bendrojo Teismo vertinimams dėl klausimo, ar deleguotoji direktyva yra tiesiogiai susijusi su apeliantėmis.

77 Antra, iš šio sprendimo 61–68 punktuose išdėstytų argumentų matyti, kad nagrinėjamu atveju deleguotoji direktyva konkrečiai susijusi su apeliantėmis.

78 Tuo remiantis darytina išvada, kad Bendrajame Teisme ieškovių pareikštas ieškinys dėl panaikinimo turi būti pripažintas priimtinu.

79 Byla grąžinama Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl šio ieškinio dėl panaikinimo esmės.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

80 Kadangi byla grąžinama Bendrajam Teismui, reikia atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų, patirtų per šį procesą, nagrinėjimą.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **Panaikinti 2023 m. rugsėjo 20 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutarties *Nicoventures Trading ir kt. / Komisija* (T-706/22, EU:T:2023:579) rezoliucinės dalies 1 punktą.**

2. ***Nicoventures Trading Limited*, *British American Tobacco (Germany) GmbH*, *British American Tobacco Italia SpA (BAT Italia)*, *British American Tobacco Polska Trading sp. z o.o.*, *British American Tobacco España SA* ir *P.J. Carroll & Company Limited* pareikštas ieškinys dėl 2022 m. birželio 29 d. Komisijos deleguotosios direktyvos (ES) 2022/2100, kuria dėl tam tikrų išimčių panaikinimo kaitinamojo tabako gaminiams iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/40/ES, yra priimtinas.**

3. **Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad jis dėl šios rezoliucinės dalies 2 punkte nurodyto ieškinio dėl panaikinimo priimtų sprendimą dėl esmės.**

4. **Atidėti klausimo dėl bylinėjimosi išlaidų nagrinėjimą.**

Parašai.